

ВРУЧЕННЯ

Початок лютого ознаменувався в УжНУ урочистими подіями. У дещо непритаманній для таких заходів зимовій атмосфері відбувалися вручення дипломів на різних факультетах альма-матер. Та звичним залишився настрій: наповнений нотками радості від пройденої ще однієї сходинки життя та певним щемом за студентськими роками...

ТЕПЕР ВОНИ ПРОФЕСІЙНО СПІЛКУЮТЬСЯ МОВОЮ ГЕОГРАФІЇ

На одному зі спеціалізованих блогів натрапила на думку: людина 24 години на добу спілкується мовою географії. Зрозуміло, фахівці з цієї галузі — і поготів. Тепер Ужгородський національний випустив понад півсотні таких знавців своєї справи.

Урочистості відбувалися в холі головного корпусу альма-матер. Завітали на захід Мирослава Лендьеел — проректор із науково-педагогічної роботи, Олександр Білак — заступник ужгородського міського голови, Сергій Рішко — директор департаменту екології та природних ресурсів Закарпатської ОДА. Традиційно першим до молоді, а саме до вже кваліфікованих географів, лісівників і землевпорядників, звернувся декан географічного факультету Іван Калинич. Зокрема, побажав із гідністю нести знання, здобуті в УжНУ. Про важливість фаху зауважив і О.Білак, теж долучившись до вітальних слів. Настанови пролунали й від завідувачів кафедр: фізичної географії та раціонального природокористування; лісівництва; землевпорядкування та кадастру — відповідно виступили Степан Поп, Людвіг Потіш та Владислав Пересоляк.

Власне дипломи (із них 15 із відзнакою) цього року вручили 39 магістрам та 13 спеціалістам заочної форми навчання (4 «червоні»). Захід завершив І.Калинич словами: «Від щирого серця бажаю тільки найкращого. Хай легко стелиться життєва стежка. Ідіть вперед, не зупиняйтеся на досягнутому!»

Доки всі фотографувалися з рідними, робили селфі, спогадами про студентське життя з «Поглядом» поділилася Інна Бабічин, магістр географії: «Ці роки були чудовими. Найбільше запам'яталася практика — на першому курсі поїхали на Говерлу, де не тільки копали ґрунтовий профіль, а й варили бограч, загалом весело проводили час. Другокурсниками побували на морі. На 3 курсі, під час виробничої практики, я, скажімо, набиралася досвіду в національному природному парку «Синевир», зокрема виконуючи науково-дослідницьку роботу. На 4-му ми викладали в школах, на 5-му — в університеті. Та й загалом чимало їздили: на Шацькі озера, до різних замків, міст тощо. Також мали неймовірно цікаві заняття. Скажу відверто: навіть якби запропонували перейти на інший підрозділ — ні на що б не проміняла свій геофак. Особливо відзначу те, що в нас викладачі — зовсім не ментори, а ставляться як до колег. При тому це молоді, повні ініціатив та енергії, наставники. Особливо наш академтатусь Борис Михайлович Жулканич. Словом, мені точно буде що згадувати...»

МАЯТНИК СТУДЕНТСТВА ДОСЯГНУВ «ТОЧКИ» ВИПУСКУ НА ІТФ

Свобода його руху обмежена, як відомо, підвісом в одній точці в полі тяжіння... Так можемо сказати про маятник. Однак свобода руху їх, випускників інженерно-технічного факультету-2018, не обмежена нічим. Вони вже давно знайшли своє поле професійного тяжіння: і не просто обрали престижний фах, добре навчалися, а й більшість нинішніх магістрів уже давно працевлаштовані в провідних підприємствах області.

Кажуть, рідні стіни лікують, допомагають... Мабуть, саме тому, аби дещо «підлікувати» ностальгію за факультетом та водночас знайти щасливе майбутнє, для вручення дипломів на ІТФ обрали одну зі своїх аудито-

Квитки в майбутнє, викарбувані фахом... Випускники альма-матер отримували дипломи

Під час Державного Гімну України на урочистостях географічного факультету

Магістр географії Інна БАБІЧИН із задоволенням згадує студентські роки

рій. Декан підрозділу Іван Туряниця зазначив, що цього року був на захисті магістерських проєктів, і з приємністю може констатувати про дуже високий рівень відповідних робіт.

Власне, вищезазначений факт є показовим, демонструє успішну діяльність інженерно-технічного факультету, адже плідні результати — запорука вдалого працевлаштування. Скажімо, найсучасніші в області підприємства, до прикладу, «Ядзакі Україна», «Джейбіл Сьоркіт Юкрейн Лімітед», ТОВ «Флекстронікс», УАП ТОВ «Фішер-Мукачєво» завжди радо запрошують студентів до співпраці, оскільки цінують якісно підготовлених фахівців з електроніки, інженерної механіки, комп'ютерної інженерії, планобудівництва...

Загалом дипломи цього року отримали 32 магістрів, із них 6 — із відзнакою. Вручивши документи, Іван Іванович додав: нинішня подія знакова. Насамперед викладачі гідно виконали свою роботу, результатом якої є підготовлені фахівці. Також одна з особливостей полягає в тому, що не випускник шукає роботу, а підприємства шукають його. І.Туряниця також побажав молоді здоров'я, успіхів, благополуччя, а ще зауважив: «Не забувайте про свій факультет. Чекаємо тут і ваших дітей: агітуйте їх на ІТФ. Наш підрозділ працює на Закарпаття, прагне покращити промисловість. Ми дали фундамент, далі все залежатиме від вас самих».

Відтак дякувала викладачам мама

Декан інженерно-технічного факультету Іван ТУРЯНИЦЯ вручає диплом Еріку ЗОВДУНУ (спеціальність «Комп'ютерна інженерія»)

випускника Олександра Лемака Марія Іванівна, котра теж свого часу навчалася в нашому виші: «Як уже прозвучало, можливо, нинішні випускники колись приведуть сюди своїх дітей... Це справді так. Нині став магістром мій син, і саме цього року виповнюється 30 років, як я завершила філологічний факультет тоді ще УЖДУ». Магістрам побажала успіхів, оскільки на них надія щодо перебудови нашої держави.

Власне Олександр, котрий навчався за спеціальністю «Прикладна механіка», для «Погляду» зізнався: «Найкращі спогади пов'язані із життям у гуртожитку. Бувало, приходимо з пар, зсуваємо столи, сідаємо й креслимо цілу ніч. А ще хочу сказати про викладачів. Кожен із них має свою родзинку. Наставники не просто читали матеріал, а завжди залишали нам простір для роздумів, щоб ми хотіли більше знати. Пам'ятатиму довго й вечірки, фести, організовані підроз-

ділом. Також часто ми збиралися просто, без конкретного приводу, і відпочивали».

Випуск-2018 унікальний, оскільки мова, за словами декана, насамперед про сильний контингент уже колишніх студентів. Та й загалом у них широкі перспективи в працевлаштуванні. Саме тому в удосконаленні матеріально-технічної бази нерідко допомагають підприємства, оскільки зацікавлені в якості підготовки майбутніх працівників.

Завершили ж захід біля маятника, який свого часу зробили представники ІТФу. Це було традиційно й символічно. Спільні фото на згадку: на фоні емблеми УжНУ, біля винаходу Жана Фуко... Маятник завжди нагадуватиме на світлинах про плин часу й тяжіння в спогадах до студентських років.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

Початок. Закінчення — на стор. 7.

РЕЙТИНГИ

І в «Скопусі», і у вступній кампанії...

Щонайменше в двох загальноукраїнських рейтингах УжНУ покращив свої позиції.

Так, за показниками Scopus, у результаті моніторингу науково-видавничої діяльності, серед 161 ВНЗ України УжНУ посідає 12 місце. Альма-матер обійшла в переліку вишів Національний медичний університет імені О.О.Богомольця, Сумський державний університет та Ук-

раїнський державний хіміко-технологічний університет.

Водночас за підсумками вступної кампанії 2017 року в рейтингу університетів УжНУ посів 9 місце за кількістю вступників за контрактною формою навчання та 12 — щодо кількості першокурсників за держзамовленням. Інформаційна система «Вступ.ОСВІТА.УА» повідомляє, що конкурс на 1 бюджетне місце в УжНУ становить 12,74.

Ірина НЕМЕНУЦА,
студентка відділення журналістики.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

Простими словами про складне

У бібліотеці ім. М.Берчені Ужгородського національного університету відбулася відкрита лекція-презентація нового підручника під назвою «Країнознавство».

Захід розпочався з представлення автора книжки — завідувача кафедри міжнародної політики Алена Панова. Він наголосив на трьох перевагах знання країнознавства: ви не будете невіглахом, добре розумітимете світ і партнерів з інших країн, правильно сплануєте майбутню подорож.

Людмилі Вірич та Мар'яні Бандурі за допомогу в «народженні» підручника, а також Олександрові Шпеніку, колезі та видавцю.

Незважаючи на те, що «Країнознавство» готувалося близько семи місяців, автор не змінював свою думку: знання вищеназваної науки важливе не лише для фахівців, а й для звичайних людей, які люблять подорожувати. Адже відчуття країн є великим «плюсом» для кожного.

Андрій ЧИЖЕВСЬКИЙ,
студент відділення журналістики.

Ще одна перевага видання — воно є як в електронному, так і в друкованому варіантах.

А.Панов подякував студентам за мотивацію до написання,

СПІВПРАЦЯ

Сусідні регіони «об'єдналися» на ФМЄВ

Факультет міжнародних економічних відносин УжНУ продовжує посилювати контакти з іншими вишами. І на шляху до такої бажаної євроінтеграції не забуває й про сусідські зв'язки. Підтвердженням цього стало підписання договору про співпрацю з ФМВ Львівського національного університету імені Івана Франка.

Поділитися досвідом, підписати договір та обговорити найближчі перспективи співробітництва приїхав декан факультету-партнера, професор, надзвичайний і повноважний посол України Маркіян Мальський. Із гостем спілку-

валися Микола Палінчак, очільник ФМЄВ альма-матер, а також інші представники цього підрозділу. На зустрічі дискутували щодо системи підготовки фахівців у галузі міжнародних економічних відносин; міркували, як максимально наблизити випускників до потреб держави та її регіонів. Ішлося й про політичні відносини з різними країнами. Також чимало уваги присвятили темі транскордонної співпраці, оскільки Закарпатська та Львівська — області, одним із потужних факторів розвитку яких є змога використання зв'язків із сусідніми країнами.

Декан Микола Михайлович зазначив: «Львівський факультет міжнародних відносин старший від нашого на 6 років. Колеги цього ВНЗ чималу роль відводять дипломатичній роботі. Я

неодноразово зустрічався з ними за кордоном, у МЗС, спілкувався з їхніми випускниками... Досвід співпраці із сусіднім регіоном важливий, адже можемо обмінюватися науковими здобутками. Також вірою: підписання договору переросте в організацію спільних науково-практичних конференцій, здійснення досліджень, підготовку посібників тощо».

Підписавши документи, обидві сторони обмінялися подарунками. Далі М.Палінчак провів екскурсію факультетом для львівського гостя, котрий повертався додому з позитивними враженнями та в очікуванні плідної подальшої роботи. «Факультет міжнародних економічних відносин УжНУ — давно знана в Україні школа, відома своїми науковцями, випускниками. До того ж цей підрозділ є активним у модерних трансформаціях нашої вищої освіти. Ми обговорили чимало питань, а ще домовилися: продовжуватимемо різноманітні форми співпраці, зокрема обмін літературою, організацію конференцій, присвячених спільним проблемам регіонів. Також прагнемо, аби такі зв'язки підтримували й здобувачі фаху, скажімо, у плані підготовки тих же студентських конференцій», — підсумував Маркіян Зіновійович.

Під час зустрічі пролунали слова: «Із сусідом, казали предки, потрібно жити в мирі». А ФМЄВ УжНУ доводить, що для успішної діяльності слід не просто жити в мирі, а й упродовжувати спільні проекти.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

ТІЛЬКИ ФАКТ

У читальній залі Наукової бібліотеки Ужгородського національного університету створено книжково-інсталяційну виставку з нагоди пам'яті

четвертої річниці подвигу учасників Революції Гідності.

Крім того, пам'ять Героїв Небесної сотні організацією відповідного заходу вшанували

також на факультеті туризму та міжнародних комунікацій нашого закладу.

Ірина НЕМЕНУЦА,
студентка відділення журналістики.

НА ВЧЕНІЙ РАДІ

На початку січневого засідання вченої ради УжНУ ректор Володимир Смоланка привітав колеґ-іменинників.

Свою чергою, завкафедри військової підготовки Василь Олійник за дорученням командувача сухопутних військ Збройних сил України вручив очільникові вишу грамоту за сумлінне ставлення до підготовки офіцерських кадрів.

Відак присутні проголосували за створення комісії для розгляду здобутків магістра наук у галузі здоров'я, ерготерапєвта з Німеччини Вальтера Ретцель-Кюрцдєрфєра, який є кандидатом на присвоєння звання почесного доктора альма-матер (інформував декан факультету здоров'я та фізичного виховання Іван Миронюк).

Також було присвоєно вчені звання — доцента кафедри міжнародних економічних відносин Марині Король і доцента кафедри господарського права Оксани Орловї. Крім того, під час таємного голосування обрали низку претендентів на заміщення вакантних посад.

Одне з основних питань присвятили розгляду результатів наукової роботи УжНУ за 2017 рік. Проректор Ігор Студєняк, який відповідає за цей напрям діяльності університету, повідомив: «Торік виш виконував 107 проектів на більш ніж 10 млн грн. Особливо тішить зростання в понад три рази обсягів фінансування робіт молодих учених, у 2,5 рази — прикладних досліджень».

Серед досягнєнь 2017 року — грант програми «Горизонт-2020», який науковці кафедри твердотільної електроніки з/с інформаційної безпеки фізичного факультету отримали спільно з європейськими колеґами. А ще наш заклад здобув гран-прі в номінації «Науково-дослідна діяльність навчального закладу» та почесне звання «Лідєр післядипломної освіти» серед освітніх закладів України під час участі в

Звіти, плани, голосування...

XXXII міжнародній спеціалізованій виставці «Освіта та кар'єра — День студента 2017».

За звітний період науковці ВНЗ підготували 64 монографії і стільки ж збірників праць, 132 підручники та навчальні посібники, опублікували понад 1370 статей і більш ніж 1650 тез доповідей конференцій. Представники Ужгородського національного університету стали авторами восьми патентів України на винахід, близько 40 — на корисну модель.

Активно долучилися до науково-дослідної роботи й студенти (усього близько 4200 здобувачів фаху 4 — 6 курсів. Крім того, вихованці УжНУ неодноразово перемогли у всеукраїнських конкурсах та олімпіадах.

Інформаційне забезпечення наукової діяльності здійснювала бібліотека альма-матер. Книгозбірня поповнила електронний каталог на близько 34 600 записів. Також було розміщено в dspace.uzhnu.edu.ua 5 855 статей із вісників, збірників, журналів, матеріалів конференцій УжНУ.

Крім того, наш ВНЗ увійшов до групи зі ста українських вишів та наукових установ МОН України, яким надано доступ до міжнародних баз даних Scopus та Web of Science за кошти держбюджету.

Основним завданням НДЧ у 2018 році є успішне проходження атестації вищих навчальних закладів у частині наукової діяльності, а в 2019-му — підтвердження статусу національного університету.

«Науковий колектив УжНУ — 1270 штатних науково-педагогічних працівників, близько 80 співробітників НДЧ, понад 400 аспірантів і докторантів. Торік вони виконували 210 наукових проектів, тож дякую за плідну працю, яка приносить славу нашому університету», — підсумував Ігор Студєняк.

Далі слово мав декан факультету суспільних наук Юрій Остапєць, котрий звітував про діяльність підрозділу за 2015 — 2017 роки. Нині в структурі ФСН 5 кафедр, розподіл студентів на які приблизно

однаковий (усього понад 730 юнаків та дівчат, із них 420 навчаються за держзамовленням). У 2017 році до магістратури вступили 172 особи, що є найвищим показником за історію підрозділу (створений 2006 р.). На факультеті працюють 74 викладачі: 8 професорів, 51 доцент, 15 старших викладачів.

Юрій Олександрович також розповів про спеціальності ФСН, наукову, спортивну й виховну діяльність.

Ішлося й про те, що кафедра соціології і соціальної роботи продовжує допомагати дітям-сиротам у рамках американсько-українського проекту TOUCH. У 2017-му кафедра політології і державного управління завершила співпрацю в міжнародних проектах з обміну «ноу-хау» в галузі європейської інтеграції та досвіду транскордонного співробітництва. Викладачі також брали участь в індивідуальних грантових проектах.

На факультеті суспільних наук і надалі розширюватимуть співпрацю з ВНЗ України та Європи щодо проведення наукових досліджень, виконання спільних наукових та навчальних проектів, підтримки мобільності викладачів, студентів, аспірантів; залучатимуть юнаків та дівчат до конкурсів наукових робіт, олімпіад. Удосконалюватимуть і організацію навчального процесу, збільшуватимуть рівень використання мультимедійної техніки, переведення дисциплін на платформу Moodle.

Під час засідання вченої ради було затверджено теми дисертаційних досліджень, зміни до правил прийому ДВНЗ «УжНУ», кандидатури на призначення іменних та персональних стипєндій вишу за результатами зимової сєсії на II семєстр 2017 — 2018 н. р. Присутні підтримали висунення кандидатур на вакансії академіків та членів-кореспондентів НАН України.

Учора відбулося чергове засідання вченої ради, про яке читатє вже в наступному номері газети.

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

ОДИНМ ОБЗАЦОМ

- **ПРОФОРІЄНТАЦІЯ** • Школярам Хустщини профорієнтаційна команда УжНУ (декан математичного факультету М.Повідайчик та аспірантка цього підрозділу Р.Блажєвська, голова профбюро біофаху А.Гукливська, аспірант факультету історії та міжнародних відносин М.Пєйк і студент факультету інформаційних технологій О.Цар) допомагала розібратися з питаннями щодо вступу. Упродовж трьох днів представники вишу розповідали абітурієнтам про правила прийому до ВНЗ. Доповнили розповідь відповідними презентаціями та відеороликами. Також вступники ознайомилися з УжНУ завдяки «Погляду» із тематичною вкладкою «Назустріч вступній кампанії».
- **БРЕЙН-РІНГ** • Студенти факультету історії та міжнародних відносин змагалися за звання найерудованіших у рамках кампанії «Побудуймо Європу в Україні». Учасники відповідали на запитання стосовно історії, структури, символіки та діяльності ЄС. За підсумками 3 раундів визначили переможців із країнознавства. Кращі отримали пам'ятні сувєніри.

Ірина НЕМЕНУЦА,
студентка відділення журналістики.

• **НАДЗВИЧАЙНА СИТУАЦІЯ** • Увечєри 12 лютого в університеському гуртожитку № 4 сталася пожежа. Багатьом мешканцям довелося покинути свої кімнати, хоч вогонь швидко приборкали. Ніхто не постраждав, студенти повернулися до кімнат, а керівництво УжНУ подякувало працівникам Державної служби з надзвичайних ситуацій та поліції за швидке реагування й професіоналізм.

ФОТОФАКТ

Травєнь 1947 року. Студенти біологічного факультету тоді ще УжДУ в експедиції. Залізнична станція Красношори (тепер — село Красне Тячєвського району). Світлина із сімейних архівів.
Владислав ЦЕПУРДЕЙ.

ЗУСТРІЧІ

УЖНУ відвідав заступник міністра закордонних справ

Студентів-міжнародників чекають на практику в МЗС

На факультет міжнародних економічних відносин завітав поважний гість — заступник міністра закордонних справ України Василь Боднар. Ініціатором зустрічі став директор Інституту міжнародного представництва, що діє на базі згаданого підрозділу, доцент Ігор Дір.

Метою круглого столу було обговорення питань співпраці Міністерства закордонних справ України з Ужгородським націо-

нальним університетом. Ішлося, зокрема, про проходження практики в міністерстві, посольствах та консульствах. Варто згадати: уже

з 2008 року найкращі здобувачі фаху альма-матер практикуються в посольствах України в Чехії, Угорщині. Говорили й про те, що

цьогоріч двоє студентів підрозділу готуються до стажування в Нью-Йорку. Високопосадовець наголосив: МЗС готове прийняти на стажування здібних юнаків та дівчат із перспективою працевлаштування. Насамкінець присутні обговорювали політичну ситуацію в Україні, зокрема обмінялися думками щодо мовного питання.

«На факультеті міжнародних економічних відносин є доброю традицією організувати зустрічі викладачів та студентів із поважними політиками. Скажімо, нещодавно до нас завітав Павло Клімкін. Нерідко факультет приймає консулів, послів, котрі, до того ж, читають для наших студентів лекції. Гостями були й генеральні консули Словаччини та Угорщини, експрезидент Словаччини. Приємно, що наших викладачів залучають як експертів для обговорення тих чи інших питань транскордонного співробітництва», — розповів декан ФМЕВ М.Палінчак. Очільник також додав: «Оскільки поважні політики й дипломати часто відвідують наш факультет, навіть виникла ідея створити Клуб послів — для організації лекцій, семінарів, зустрічей зі студентами, котрі слухають такі дисципліни, як «Дипломатична консульська служба», «Дипломатичний консульський етикет».

Олеся МАТИЙ,

магістрантка українського відділення, бакалавриня журналістики.

РІДНЕ СЛОВО

Для іноземців теж...

Міжнародний день рідної мови відзначають у всьому світі 21 лютого.

Для УжНУ ця тема актуальна, ще й тим, що в його стінах є чимало іноземців. Окремі з них відвідують підготовчі курси з української мови, щоб здобути бажану професію без перешкод. Із такими юнаками я й поспілкувалася.

Юніс КУСАЙ зазначив: «Приїхав із Йорданії, рідна мова арабська. Зараз опановую українську, щоб навчатися на стоматологічному факультеті, а ще хочу вільно спілкуватися з усіма».

«Я з Йорданії, розмовляю арабською, — розповів **Ал-Шаммарі ФАЙСАЛ**, — для навчання обрав медичний факультет, тому опановую українську. Радий, що можу в такий спосіб знайти собі друзів».

Хасан ШЕХАЛА теж зізнався: «Хоч сам родом із Палестини й розмовляю арабською, мені цікаво вчити українську та знайомитися з новими людьми».

Що ж, і молоді іноземці доводять: про рідну мову не можна забувати, але й вивчати інші, особливо коли ти за кордоном, важливо.

Тетяна ПРОДАНЕЦЬ,

студентка відділення журналістики.

ПАМ'ЯТАТИ ІСТОРІЮ

Біль, стертий часом, затоновані історією рани та пам'ять, укріплена вже майже цілим століттям... Усе — заради свободи, самоутвердження, прагнення бачити державу повноцінною. Три знакові події свого часу завершували перший місяць року й стали символічними: битва під Крутами (29 січня 1918 р.), проголошення самостійності УНР (22 січня 1918 р.) та прийняття 22 січня 1919 р. на Софійському майдані Акту Злуки, що відзначають як День Соборності з 1999-го. Комбінація таких дат (особливо цьогоріч) на тлі сумбуру сучасних, зокрема геополітичних обставин, є черговим приводом задуматися над важливістю знання своєї історії...

«На Аскольдовій могилі // Поховали їх — // Тридцять мучнів українців. // Славних, молодих...» Ще зі шкільних років цей вірш Павла Тичини врізався в пам'ять. І напевно, оті рядки, що нагадують про «український цвіт» на «кривавій дорозі», на який «посміла знятись зрадника рука», назавжди стали першою, спонтанною асоціацією з боєм під Крутами. А зовсім нещодавно на тематичній виставці в читальній залі Наукової бібліотеки УжНУ натрапила на не менш пронизані боєм слова: «Встали, озвались палкі юнаки, // Вірні нащадки Богдана... // Іхня сила — не сила руки: // Гасло — «Хай смерть, не догана!» («Героїка трагедії Крут»; упоряд. В.І.Сергійчук. — К.: Україна, 2008. — С. 372)... Оптимізм і самовідданість переросли в трагедію. І останню ще й намагалися стерти з національної пам'яті. Однак ця подія, хоч і була захована в підземний колектор історії, та все одно «втікала», знаходячи свої місце та час.

«Битва під Крутами стала символом боротьби українців за незалежність у 1917—1921 рр. Притому такий ореол почав закладатися вже через місяць після самої битви, коли до Києва знову повернулася влада УНР. 19 березня 1918-го рішенням Центральної Ради було вирішено урочисто перепоховати тіла розстріляних більшовиками 28 студентів-крутян на Аскольдовій могилі. Під час церемонії перепоховання Михайло Грушевський назвав учинок молоді героїчним. Із поразкою національно-визвольних змагань пам'ять про Крути продовжувала жити тільки в українській діаспорі як символ жертвності й боротьби

За те, що вона своя...

До 100-ліття битви під Крутами, проголошення УНР та 99-річчя Акту Злуки

за незалежність, а в період сучасної Української держави на офіційному рівні вшанування крутян почалося лише з 2003 року», — зазначає кандидат історичних наук, асистент кафедри історії України Юрій Славик.

4000 червоногвардійців проти 400 курсантів і представників «Вільного козацтва» тоді, у 1918-му... І не так давно, під час Революції Гідності: близько 400 мітингувальників (переважно студентів!) на Майдані Незалежності в ніч на 30 листопада 2013-го, коли площу оточили 2000 «беркутівців»?.. Напевно, це такий частковий історичний збіг, який виводить тенденцію — у нас звикли не помічати бур'яну, доки той зовсім не перекриє доступ для сонячного світла, себто звикли виявляти пасивність, доки не трапиться справжня трагедія. До всіх згаданих подій можна по-різному ставитися, але як би там не було: в обох випадках спостерігаємо патріотизм, прагнення захистити Батьківщину з боку молодого покоління, яке, за П.Тичиною, понад усе любило й любить «свій коханий край». І ще більш відрадно: нинішні студенти, зокрема й нашої альма-матер, знають про трагічні сторінки минувшини й оцінюють подвиг ровесників. Ось третьокурсниця факультету суспільних наук Соломія Лесюк зауважила: «Бій під Кру-

тами — вияв справжньої відваги та любові до своєї держави. Проте й нині є ті юнаки й дівчата, котрі готові пожертвувати життям заради миру в Україні. Як підтвердження наведу хоч би вчинок однокласника, який свідомо пішов у АТО, щоб захищати себе, родину, державу».

Безумовно, знати історію потрібно, утім не менш важливим є й такий факт... Ми, українці, іноді схожі на чужорідні деталі, що випадають із велосипеда, який наполегливо намагаються полагодити останнім часом навіть інші країни. Нам справді не вистачає єдності. Притому в усіх сферах життя. У цьому контексті слід говорити про важливу подію 99-річної давнини... Її теж прокоментував Ю.Славик: «Символом єднання двох історично розрізаних гілок українського народу став Акт Злуки між УНР та ЗУНР 22 січня 1919 року. Хоч тут два боки медалі. Незважаючи на свою велелюдність і урочистість у проголошенні, ця подія завершилася трагічно й скандально. Незгідне із зовнішньополітичною орієнтацією уряду Симона Петлюри та передачею західноукраїнських земель Польщі, керівництво колишньої ЗУНР офіційно анулювало прийнятий документ уже в грудні 1919 р. Тобто де-юре українська соборність була розірвана, притому

ініціатор розриву — одна зі сторін укладання. Усе ж ідея єдності, проголошеної на Софійській площі, продовжувала жити на українських землях, які в міжвоєнний період опинилися у складі вже чотирьох держав. Свідченням цього стали перші офіційні святкування 20-річчя укладання Акту в Карпатській Україні в січні 1939-го. Згодом, саме в день прийняття Злуки, у 1990 році відбувалася одна з найбільших громадських ініціатив у сучасній історії України, коли мільйони людей узялися за руки, створивши символічний ланцюг єднання між Києвом та Львовом. У такий спосіб, незважаючи на політичний колапс Акту Злуки, у громадській свідомості західних та східних українців подія мала вагоме символічне значення, актуальність якої, на жаль, посилена і в сьогоденні». За словами фахівця, дві вищезгадані події не стали переломними чи ключовими в процесі національно-визвольних змагань українського народу 1917—1921 рр., проте набули вагомого символічного змісту в сучасній історії України.

Водночас Юрій Володимирович додав: «Варто відзначити, що в тіні урочистостей із нагоди Дня Соборності «загубилася» іще одна важлива подія 22 січня 1918 року. Ідеться про прийняття 4 універсалу Цент-

ральної Ради, згідно з яким було проголошено незалежну Українську Народну Республіку (УНР). Саме це офіційно закріпило бажання земляків мати свою державу, стало вагомим юридично-політичним прецедентом у новітній історії Батьківщини, на що спиралася й укладачі Акту проголошення незалежності нашої держави». До слова, у періоди минулих десятиліть, а саме в «Студентському віснику», знайшла публікацію з нагоди 10-річчя проголошення самостійності УНР, де, зокрема, зазначено: «Центральна Рада цим своїм актом порвала наразі з федералістичними ілюзіями і стала на шлях незалежної державної політики» (Феденко П. Десять роковин проголошення самостійності Української Народної Республіки // Студентський вісник. — 1928. — Січень. — Ч. 1. — С. 5).

Тішить, що в Ужгородському національному та й у цілому в Закарпатській області зберігають традицію вшанування історичних дат, які творили й творять наше сьогодення. Крім уже згаданої виставки до битви під Крутами, у тому ж читальному залі НБ УжНУ було розгорнуто й експозицію до Дня Соборності. Чимало підручників, монографій, наукових статей — усе занурює у вир тодішніх подій. Крім того, з ініціативи студради природничо-гуманітарного коледжу нашого вишу юнаки й дівчата переглядали документальний фільм «Україна: забута історія. Крути: молода кров». І в ОДА запропонували відповідну тематичну виставку. Та й у державному архіві області біля дошки оголошень охочі могли переглянути копії періодики, де згаданим подіям відводили перші сторінки. І це не весь перелік фактів, що свідчать про особливе вшанування в краї важливих дат. Як зауважив магістрант факультету історії та міжнародних відносин Михайло Рекрутяк, «сотню років тому українці зуміли створити омріяну впродовж століть незалежну державу, уперше об'єднавши в її складі майже всі етнічні землі. Подвиг героїв битви під Крутами, як і інші, менш відомі перемоги часів національно-визвольних змагань 1917—1922 років, безумовно, залишаться легендарними сторінками в історії нашого народу, який завжди витримує найбільші труднощі в найскладніші часи. Це вже неодноразово повторювалось у минулому».

Вищенаведені слова, наповнені оптимізмом та підкріплені історичним досвідом, виводять щонайменше на думку Сенеки: «Батьківщину люблять не за те, що вона велика, а за те, що вона своя»... Власне так і минувшину (зокрема й три визначні дати, про які йшлося) ми повинні добре пам'ятати, бо вона, героїчна й державотворча, — своя...

Мирослава ГАРАЗДІЙ,

«Погляд».

СПАРТАКІАДА

Притому отримали хороший настрій і неформальне спілкування з колегами.

«Дай роботу тілу — відпочине голова», або ще зрозуміліше: «Рухайся більше — проживеш довше». Вищеназвану народну мудрість добре розуміють у стінах нашого університету його працівники (зокрема, викладачі й співробітники), адже щороку змінюють свої кабінети, лабораторії, аудиторні кімнати на спортивні майданчики. У такий спосіб організуються на спартакіадні змагання підрозділів. Цей захід стартував уже водинадцять. І традиційно кращі визначатимуться в 9 видах спорту та 10 видах програми.

Першими смак позитивних емоцій (бо навіть хто поступився, отримав чималий заряд бадьорості) відчули бадмінтоністи. Хтось на фоні колег показав себе справжнім «профі», хтось «релаксував», убачаючи у волані повсякденні клопоти й чимдуж відбивав їх від себе, а хтось просто «гамселив» ракеткою в неприховане людське задоволення, перемікаючись більше з розумових на фізичні дії. Хоч без перших — ніяк. Адже справжній спорт без думання — не спорт. Отож і кращі визначалися відповідно до своїх ладнувань, навичок і, звичайно,

Працівники УжНУ – «за...»: «...бадмінтонувалися» і «...шашкувалися»

Ірина ХОХЛОВА й Надія МАЛЬОВАНА: «Юристки й філологині завжди порозуміються. І за допомогою «бадмінтонної» мови зокрема!»

фарту. А як же без нього?!

Окремо кращих визначали серед жінок і чоловіків, відтак — і загальні місця. Із-поміж представниць прекрасної половини найкраще себе зарекомендували

Марія Ткач (1 місце, коледж), Ірина Хохлова (2, юридичний факультет) і Анастасія Беца (3, факультет інформаційних технологій). У чоловіків найвправнішими виявилися Ярослав Семеник (1 місце,

економічний факультет), Василь Кузьма (фізичний факультет) та Віталій Сідун (3, коледж). Загалом же 11 команд розташувалися так:

1. Коледж. 2. Економічний факультет. 3. Факультет інформаційних технологій. 4. Юридичний факультет. 5. Фізичний факультет. 6. Факультет історії та міжнародних відносин. 7. Факультет суспільних наук. 8. Медичний факультет. 9. Філологічний факультет. 10. Військова кафедра. 11. Факультет міжнародних відносин.

Услід за бадмінтоністами естафету змагального середовища перехопили шашкісти. Перед їх баталіями відбулося урочисте відкриття змагань, у якому взяли участь Олександр Конопльов, заступник голови профспілкового комітету УжНУ й заступник голови оргкомітету спартакіади, та Іван Маріонета, завідувач кафедри фізичного виховання, головний суддя спартакіади й член її оргкомітету, а також Аркадій Ворочив, незмінний власне суддя шашкових баталій. Останні ж саме такими й були. За тихим переставлянням «фігурок» гейзером вибухали внутрішні хвилювання. Такого шаленого суперництва, здається, спартакіада ще не бачила. Адже одразу чотири підрозділи набрали однакову кількість очок. Отож довелося брати до уваги додаткові показники. Завдяки ним команда

хіміків у складі кандидатів хімічних наук, старших наукових співробітників хімічного відділу інституту фізики і хімії твердого тіла Юрія Мінця, Василя Сідея й доцента кафедри фізичної та колоїдної хімії Антона Козьми посіла перше місце. Тобто «нахімічили» у найкращому розумінні цього слова! А в цілому місця розподілилися між 13-ма командними учасниками:

1. Хімічний факультет. 2. Факультет інформаційних технологій. 3. Фізичний факультет. 4. Економічний факультет. 5. Факультет історії та міжнародних відносин. 6. Інженерно-технічний факультет. 7. Медичний факультет. 8. Військова кафедра. 9. Коледж. 10. Філологічний факультет. 11. Факультет суспільних наук. 12. Стоматологічний факультет. 13. Факультет міжнародних економічних відносин.

Уже два перші види спартакіади засвідчили, що зацікавленість до спортивних змагань не спадає, оскільки більшість основних підрозділів беруть у них участь. І це попри те, що відчувають кадрову нестачу, зокрема у зв'язку з постійною зайнятістю працівників та відсутністю заміни для ветеранів.

Тим часом баталії тривають. Про їх подальші перипетії — уже в наступних номерах газети.

Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

ВТРАТА

Відійшов у вічність Михайло СЮСЬКО

На 81-ому році життя відійшов у вічність Михайло Іванович СЮСЬКО.

Він увійшов в історію як доктор філологічних наук, професор, колишній декан філологічного факультету й багаторічний завідувач кафедри української мови УжНУ, заслужений працівник освіти України, відмінник освіти України, автор

понад 100 наукових публікацій, зокрема й окремих видань.

Цілий ряд вихованців М.Сюська захистили дисертації. Він відзначався організаторськими та адміністративними здібностями, активною громадянською позицією, брав участь не лише в житті університету, а й краю.

Сумуємо і співчуваємо рідним та близьким покійного.

СУЧАСНИЙ ВЕКТОР

В ужгородському національному університеті запрацював інкубатор стартапів.

ЩО ТАКЕ СТАРТАП?

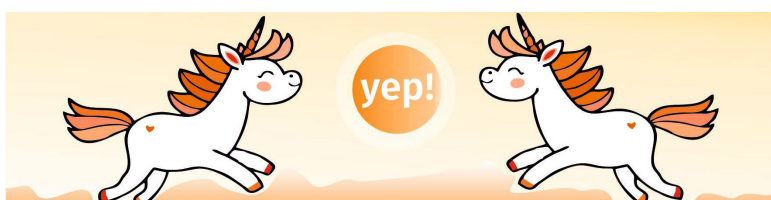
Останнім часом винесене в підзаголовок поняття стало неймовірно трендовим. То тут, то там кожен п'ятий називає себе стартапером, до кінця не розуміючи значення слова. То що ж це таке й із чим його «їдять»? «Стартап — компанія, яка перебуває на стадії розвитку й буде свій бізнес на основі нових інноваційних ідей або технологій, які нещодавно з'явилися», — таке визначення дає Вікіпедія. Усе правильно, але надто складно. Простими словами, start up з англійської мови перекладається як «розпочинати», «стартувати», «починати підійматись». Ось що потрібно знати про це поняття. Зароджується нова, досі не розкрита ідея, пошук спільників, написання бізнес-плану, створення організації / компанії / коаліції однодумців, пошук спонсорів і далі за списком. До цього повинні бути готові всі, хто планує стати стартапером.

ЩО ТАКЕ ІНКУБАТОР?

Часто мене питають, що ж то за «інкубатор» та чим ми там займаємося. Складається враження, ніби люди бояться цього слова або воно занадто важке для розуміння. Насправді немає нічого страшного та надскладного, якщо добре в усьому розібратись. Інкубатор — організація, яка надає стартаперам підтримку в розвитку інновацій та підіймає їх на вищий рівень підприємницького ринку. Йдеться не лише про допомогу розпочати бізнес стартапером на стадії становлення, а й про своєрідний фонд посівних інвестицій, ментора й бізнес-ангела в одній особі. Це те місце, у яке можна прийти зі своїм проектом та отримати повноцінну підтримку в його розвитку. Тобто маючи тільки ідею, завдяки інку-

Академічний інкубатор стартапів Yerp! —

тепер це вже не міф, а реальність

баторам з'являється можливість перетворити її на механізм, який у подальшому принесе не лише прибуток, а й загалом користь від інвестицій. Але потрібно не просто мати ідею, а чітко продуманий план, розгорнуту презентацію, переконливий задум. Підприємцю-початківцю необхідно старанно підготуватися до переговорів, адже стартап-інкубатор — організація, створена досвідченими підприємцями, котрі мають доволі широке бачення та значний досвід, щоб максимально точно визначити перспективність проекту.

ЩО ТАКЕ YERP!?

Нарешті дійшли до того, навколо чого стільки галасу. Коротко про головне: що ж таке Yerp!? Це той самий інкубатор стартапів, який допомагає підприємцям розвивати інновації. Однак він дещо відрізняється від звичного розуміння цього поняття. Yerp! — академічний інкубатор. Тобто діє на базі університету, а приходиться зі своїми ідеями можуть лише студенти. І тут я спростовую все, що писала про інкубатор вчора. Сюди молодий інноватор може прийти з однією тільки ідеєю, із чимось до кінця не продуманим, «розмитим» баченням майбутнього стартапу. Але йдеться про саме те місце, де тобі допоможуть чіткіше сформулювати мету, зібрати команду, розробити бізнес-план. Yerp! — семимісячне навчання (складається з лекцій, тренінгів та воркшопів, які відві-

дують представники інкубатора). Відомі, досвідчені, підковані в підприємстві спікери допомагають новачкам крок за кроком створювати працездатний стартап. Це кожного разу нові кейси від стартап-евангелістів. Це складний, але неймовірно цікавий процес, який уже приносить свої плоди. В Yerp! можуть прийти не лише готові команди, індивідуальні учасники з ідеями, а й просто зацікавлені в такій діяльності студенти, котрі бажать долучитися до стартапу, що вже існує. Є змога без реєстрації в останньому стати вільним слухачем лекцій, якщо досі не впевнені, чи готові до відповідного процесу.

Хочу узагальнити, доповнивши лише тим, що розглянутий вид організації — рідкість. Yerp! — перший в Україні саме академічний інкубатор. Тут не лише надають підтримку в процесі розвитку стартапу, а вказують на поширені помилки, розвивають бачення резидентів набагато ширше в рамках навчальної програми, ніж звичайне дотримання бізнес-плану. Тут є те, що може знадобитися молодому підприємцю. Звичайно, важко все опанувати, але результат однозначно того вартий.

За докладнішою інформацією звертайтеся на сторінку у «Фейсбуку» ужгородського інкубатора yerpincubatorsuzhnu, на головну сторінку Yerp! у Києві yerpworld.org та на «Фейсбук» у yerpincubators.org.

Тетяна БОЦЬ,
студентка відділення журналістики.

КРАЩИЙ ВИКЛАДАЧ

Уміє зацікавити аудиторію

Цього разу запитання: «Кого вважаєте кращим викладачем свого підрозділу?» ми ставили молоді з факультету суспільних наук. Хто ж став «народним обранцем»?

Більшість студентів, спочатку перепитуючи: «Найкращий?», за кілька митей упевнено відповідали: «А-а-а! То Світлана Іванівна!» Мова про старшого викладача кафедри психології С.Ісаєвич. Коли юнаки й дівчата згадують про пари, які проводять наставниця, на їхньому обличчі мимохіть з'являється усмішка. Найбільше молоді подобається, що цей педагог уміє добре подати матеріал,

зацікавити аудиторію. «Ходити до неї на заняття — одне задоволення!» — унісон стверджували здобувачі фаху на факультеті суспільних наук. Крім професійної майстерності С.Ісаєвич, вихованці виокремлюють її чудові людські якості. «Вона неймовірно добра, завжди йде назустріч підопічним», — зізнаються студенти. Певно, такі коментарі — найкраща подяка наставниці за щоденну невтомну роботу.

Звісно, у респондентів були й інші фаворити. Приємно те, що майже від кожного ФСНівця у відповідь чули: «Та у нас на факультеті всі найкращі!»

Ірина ФРИДМАНСЬКА,
Владислава ДУЛКАЙ,
студентки відділення журналістики.

КОНКУРС

Запрошуємо до участі!

VI Публіцистичні читання-конкурс для студентів «Есе про все»

Філологічному факультету присвячується...

27 березня, 14:00.
Ауд. 406

Творчі роботи подавати до 19 березня включно

ВИМОГИ:
актуальна, цікава тема; нешаблонні, оригінальні висловлювання; оригінальний виклад матеріалу й загальної оцінки; не більше двох друкованих аркушів формату А4, Times New Roman, 14-ий розмір шрифту в 1,5 інтервала.

Оргкомітет залишає за собою право попереднього допуску робіт на конкурс. Подати Мирославі Богданівні Тарасій. Володимирі Юрійовичу Тарасюку (редакція газети «Погляд»)

Усім учасникам заласяє участь! Оргкомітет

2018

ІЗ-ПОМІЖ ЮВІЛЕЇВ

У лютому чудовий ювілей зустріла доцент Сніжана ГОЛИК, завідувачка кафедри англійської філології.

Тендітна жінка з милою усмішкою, приємним голосом і мудрістю в очах, Сніжана Василівна розповіла, як майже не стала лікаркою, повідала життєві істини й поділилася мрією.

СТАТУС ВІДМІННИЦІ

С.Голік із золотою медаллю завершила Ужгородську ЗОШ I — III ст. № 15 і готувалася стати медиком. Разом із товаришкою півтора року відвідувала курси в Ужгородській міській лікарні, адже для вступу була необхідна практика. Траєкторію подальшого руху змінила в одинадцятому класі, прислухавшись до порад батьків. Після додаткових занять з англійської мови Сніжана Василівна зрозуміла: іноземна філологія — її стихія. «Жодного разу не пошкодувала й задоволена вибором», — каже ювілярка. Вищу освіту на тодішньому факультеті романо-германської філології Ужгородського університету випало здобувати, коли Україна ставала на шлях незалежності. Результат наполегливої праці — дипломом із відзнакою. Із 1997 до 2000 року С.Голік навчалася в аспірантурі, у підсумку захистила дисертацію у Львівському національному університеті імені Івана

Сніжана ГОЛИК: «Я завжди за партнерські стосунки та демократичність і в сім'ї, і на роботі»

Франка. В УжНУ працює з 1995-го.

ПРО РОБОТУ...

Як зізналася співрозмовниця, ніколи не думала, що стане завідувачкою кафедри. «На плечі керівника лягає відповідальність і за себе, і за колег та вихованців», — каже Сніжана Василівна. Запорукою успіху вважає демократичність, тож рішення старасться приймати після обговорення з колективом, і здобутки розподіляти — результат злагоженої праці. «Нині на кафедрі три покоління: мої наставники, ровесники й учні. Удячна своїм викладачам, які є фахівцями своєї справи й зуміли прищепити любов до професії. Переконана, англійський філолог не тільки повинен досконало володіти іноземною мовою, а й уміти передати знання», — зазначила іменинниця. Своєю чергою, ідеальними студентами вважає тих, котрі намагаються узяти від наставника якнайбільше інформації.

«Сучасна молодь має доступ до безлічі джерел, тому місія викладача — навчити правильно відбирати матеріал, думати, робити висновки. Система «дати готове — вивчити — відтворити» застаріла», — упевнена педагог. Сніжана Василівна тішиться, що чимало вихованців віддано працюють над собою й надихають. Наставниця завжди рухається вперед і постійно вдосконалюється.

НА НИВИ НАУКИ

С.Голік цікавить англійська мова з науковою метою, аналіз дискурсу, когнітивна лінгвістика... Також досліджує іноземну в реальному середовищі, розглядає її не лише як інструмент, а і як засіб пізнання навколишнього світу.

ЩОДО ВІДПОЧИНКУ...

Як справжня жінка, Сніжана Василівна вільний час намагається проводити в колі сім'ї, любить бувати на природі. Захопленням ювілярки є висадження квітів. Найбільше подобаються троянди. До речі, саме з такою білою асоціює себе. «Ці рослини люблю з дитинства. З одного боку, вони тендітні, з іншого, — потребують обережного ставлення, бо мають шипи. Удома є чимало видів троянд», — зізналася Сніжана Василівна.

Жінка також відпочиває, читаючи книжки. У дитинстві захоплювалася пригодницькою літературою, зокрема не раз брала до рук видання Жульє Верна та Джеймса Фенімора Купера. Нині ж полюбляє читати мовою оригіналу, обираючи книжки за настроєм. Серед улюблених письменників — Ден Браун. Останнім прочитала роман колишньої колегині, випускниці відділення англійської філології Оксани

Луцишиної «Любовне життя».

ЖИТТЄВІ ІСТИНИ

Для Сніжани Василівни важливим є спілкування. Недарма на запитання: «Які книжки взяли б із собою на безлюдний острів?» не вагаючись відповіла: «Не хотіла б туди потрапити».

С.Голік вважає: ніколи не потрібно відступати перед труднощами, та притомо важливо бути людяною. А життєвий принцип формулює так: проблеми для того, щоб навчитися їх вирішувати. Ріса характеру, яка дратує, — нещирість.

«Я завжди за партнерські стосунки та демократичність і в сім'ї, і на роботі. Виховуючи сина, намагалася не нав'язувати власний погляд, а переконувати аргументами. Так і зі студентами: головне — не змушувати відвідувати заняття, а зробити пари такими, щоб юнаки й дівчата хотіли приходити, слухати, брати участь в обговоренні», — розповіла наставниця.

Мрія С.Голік — побувати в країнах Скандинавії, які манять цікавою історією та природою.

Шановна Сніжано Василівно, колеги з факультету іноземної філології, редакція газети «Погляд» щиро вітають Вас із ювілеєм і бажають реалізувати задумане, а також зичать здоров'я, добробуту та успіхів загалом!
Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

Тамара СУРАН: щира, оптимістична, розважлива...

системне бачення проблем. Колега здатна розрахувати дії на 10 кроків уперед, добре розуміється в бюрократичних питаннях. Її унікальна риса — щирість, неглибоке бажання допомогти, часто навіть не враховуючи власні інтереси. На зовні тендітних плечах Тамари Іванівни тримається велика робота».

Працівники кафедри оцінили вміння Тамари Іванівни розподілити час, виокремити головне й другорядне. Чуйність, розважливості, організованість, терпіння, уважність — риси, що характеризують іменинницю. Т.Суран завжди привітна, оптимістична. Кафедрали ставлять за неї з глибокою повагою.

Старший викладач Марина Пілаш, яка знає ювілярку зі студентських років, розповіла: «Навчалися разом в одній групі, потім залишилися працювати на кафедрі. Із Тамарою Іванівною в мене склалися хороші особисті стосунки. Іменинниця завжди була відмінницею та активісткою, танцювала в народному ансамблі. Вона — жіночна, ласкава, дипломатична, тому її називають матір'ю Терезою. Колегиня діями підтверджує думку: «Чим людина розумніша, «глибша», тим і скромніша». Надзвичайно працелюбна, організована, Суран не випадково довго була завідувачкою кафедри, нині продовжує очолювати профспілковий комітет викладачів і співробітників УжНУ. Робота забирає чимало часу, тож бажає більше його приділяти собі, досталь відпочивати».

Людмила Лимонова, доцент згаданої кафедри, також зазначає: «Пам'ятаю Тамару Суран студенткою: гарна, розумна, юна, танцюристка, брала участь в організації свят, поїздок, словом, із тих, кого не забувають. Тамара Іванівна — відмінниця в усьому, гарна сучасна жінка, успішна в різних сферах: в особистому, професійному, громадському житті. Вона зростала як колегиня на

моїх очах, я бачила її успіхи і в час труднощів. Ювілярка має рису, котру варто мати всім, — людяність. Бажаю дивитися на цю жінку у її віці як на найвищі бали. Хай буде ще багато відмінних оцінок у житті!»

Марта Демчик, старший викладач, і собі додає: «Суран — зразок ідеальної людини. Добросовісна, щира, людяна, до неї можна звернутися з проханням у будь-який час, завжди виконує обіцяне. Тамара Іванівна, безперечно, любить свою роботу, нерідко затримується на кафедрі, аби щось допрацювати. Вимоглива до себе й оточення, проте не має менторського тону. Бажаю отримувати задоволення від роботи, розуміння від колег і студентів. Зичу щастя в усіх вивах, зокрема жіночого, і мирного неба».

Про естрадне минуле іменинниці згадує і завідувач кафедри журналістики Юрій Бідзіля, котрий танцював із нею в парі: «Це така партнерка, на яку можна покласти, виконати найкраще фігурне па. Тамара Іванівна — надзвичайно світла людина, мати Тереза для студентів, готова вибачити їм будь-що, крім зради навчанню».

Вихованці люблять Т.Суран за те, що ставиться до них із материнською турботою, знаходить індивідуальний підхід до кожного. Цей педагог із тих, хто може зателефонувати студенту, який захворів, і послівчувати. Лояльність у ставленні до молоді — виразна риса ювілярки. Так, третьокурниці відділення Наталія Брич поділилася враженнями: «Тамара Іванівна — хороша й розумна людина, її лекції завжди цікаві. Чудова наставниця, ніколи не відмовить, якщо потрібна допомога, із розумінням ставиться до юнаків і дівчат. На неї варто рівнятися».

Науково-педагогічний і студентський колективи філологічного факультету, редакція газети «Погляд» вітають Тамару Іванівну Суран із прекрасним ювілеєм. Залишайтеся такою ж світлою, міцного здоров'я, дальшої радості від родини!

Ольга БРАЙЛЯН,
«Погляд».

ТІЛЬКИ ФАКТ

9 лютого світ відзначив Міжнародний день стоматолога. Сергій Пайонк, п'ятикурсник стоматологічного факультету, розповів, що традиційного святкування цієї дати в підрозділі немає, однак декан завжди звертається до майбутніх колег із відповідними словами. Та й власне студенти обмінюються вітаннями. Крім того, вечір продовжують у неформальній атмосфері, зокрема тематичними вечірками.

Ірина НЕМЕНУЦА,
студентка відділення журналістики.

ЧИТАЧ ЗАПИТУЄ

Щодо нових вимог до дисертацій і порядку присвоєння звань

Фактично вимоги вступили в силу ще з початку минулого року. За «старими правилами» можна було подавати дисертації до спеціалізованих вчених рад до 12.01.2017, тобто до моменту набуття чинності відповідного наказу Міністерства освіти і науки України.

Отже, що змінилося? Як повідомляє офіційний сайт МОН, спрощено вимоги стосовно оформлення списку літератури, урегульовано використання мов та додано до дисертації її анотування. Притому анотація постає як новий структурний фрагмент дослідження, що подається до захисту. Її обсяг — 0,2-0,3 авторського аркуша (1АА = 40 тис. друк. знаків, або приблизно 24 стор. тексту у Word шрифтом Times New Roman із розміром шрифту 14 pt та 1,5 міжрядкового інтервалу). Обов'язковими є 5-15 ключових слів. Анотація покликана замінити такий обов'язковий «атрибут», як автореферат. Щодо останнього, то в ньому потреба зникає, на думку Андрія Шевцова, директора департаменту атестації кадрів вищої кваліфікації та ліцензування, у зв'язку з необхідністю розміщення самої роботи в Інтернеті.

Щодо мови тексту дисертації, то «робочою» залишається державна. Здобувач також, якщо вважає за потрібне, може виконати англійською чи іншою, якщо це пов'язано з предметом дослідження. Анотація ж подаватиметься і державною, і англійською плюс третьою мовою, якщо остання стосується предмета вивчення матеріалу.

Щодо іншого, то, скажімо, список використаних джерел здобувач подає в кінці кожного розділу дисертації за вибором: 1) як з'являються покликання в тексті; 2) за алфавітним порядком; 3) або ж у порядку хронології.

Слід також зазначити: відповідно до наказу МОН від 14.01.2016, затверджено новий Порядок присвоєння вчених звань науковим і науково-педагогічним працівникам. Так, учене звання професора здобувають працівники зі стажем роботи не менш ніж 10 років у виші в відповідних посадах, зокрема останній календарний рік потрібно працювати на одній кафедрі ВНЗ на посаді доцента, професора, завідувача. Притому мати мінімум дві публікації (для працівників наукових установ — не менше трьох) у періодичних виданнях із наукометричних баз Scopus або Web of Science. А вчене звання доцента присвоюють, якщо стаж роботи — хоч би 5 навчальних років на відповідних посадах та за наявності щонайменше однієї публікації в періодичних виданнях із наукометричних баз Scopus або Web of Science.

P. S. Докладніше за темою публікації можна ознайомитися за покликаннями:

- [http://mon.gov.ua/usi-novini/novini/2017/03/09/mon-zatverdilo-novi-vimogi-do-oformlennya-disertaciy/;](http://mon.gov.ua/usi-novini/novini/2017/03/09/mon-zatverdilo-novi-vimogi-do-oformlennya-disertaciy/)
- <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0155-17;>
- <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0155-17#n13;>
- <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0155-17#n88;>
- <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0155-17#n91;>
- <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0155-17#n99;>
- <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/567-2013-%D0%BF/paran39#n39;>
- <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/567-2013-%D0%BF/paran52#n52;>
- <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0183-16.>

Володимир ТАРАСЮК,
«Погляд».

ТІЛЬКИ ФАКТ

Запрацювала програма внутрішнього обміну студентів GOxChange. Її виконує громадська ініціатива GoEast за підтримки European Endowment for

Детосгасу й Міністерства молоді та спорту України. Мета — відвідування регіонів та руйнування стереотипів. Власне тому для пілотного проекту долучили два

«крайні» міста — Ужгород та Маріуполь. Наша молодь проведе на Донеччині 10 днів, а студенти зі сходу країни гостюватимуть на Закарпатті із 19 до 28 березня.

ОЛІМПІАДА

Потужний, зокрема матеріально-технічний, потенціал УжНУ доводить той факт, що на базі нашого вишу організовують обласні учнівські олімпіади. Саме таким заходом і стали вже сьомі відповідні змагання третього етапу з інформаційних технологій.

Локацію обрали не випадково: Ужгородський національний забезпечений значною кількістю комп'ютерів, отож понад 60 юних знавців ІТ-технологій (учні 9 — 11 класів з'їхалися з усіх районів) змогли продемонструвати здібності в цілком комфортних умовах.

Власне перед початком випробувань до учасників (і водночас потенційних абітурієнтів) звернувся проректор із науково-педагогічної роботи Ігор Король. Привітавши молодь, додав: школярі, котрі нині тут зібраніся, уже досягли чимало, адже стали кращими з-поміж ровесників на рівнях школи, міста чи району. Завітали й представники Закарпатського інституту післядипломної педагогічної освіти: Михайло Басараб — заступник директора з науково-дослідної роботи та

Для них уперше, для нас — усьоме!

Шкільне покоління ІТ змаглося на олімпіаді

міжнародної діяльності й методист Інна Шаркадій.

Перший, теоретичний, етап олімпіади, як і її відкриття, відбувся в читальній залі Наукової бібліотеки УжНУ, де розгорнули імпровізований комп'ютерний клас. Молодь виконувала тести. У практичному ж турі школярі демонстрували вміння, працюючи над запропонованим комплексним завданням на комп'ютерах. Притому частина учасників залишилася в читальній залі, а інша перейшла в комп'ютерні аудиторії різних факультетів (інженерно-технічного, математичного, суспільних наук, іноземної філології — де закуплено найновішу техніку), розміщених у головних корпусах УжНУ.

Призерів визначали за класами. І традиційно запросили на тренувальні збори (тривали впродовж тижня) до ЗІППО, де представники інституту та нашої альма-матер, підбивши підсумки олімпіади та відповідних зборів, вирішували, хто цьогогоріч у Запоріжжі наприкінці березня — на початку квітня відстоюватиме Срібну Землю на всеукраїнському рівні.

Петро Горват, завідувач кафедри комп'ютерних систем та мереж,

доцент, відповідальний секретар Приймальної комісії УжНУ зауважив: «У цілому такі олімпіади, як з інформаційних технологій, дозволяють учням відчутти атмосферу університету. Також це змога краще поінформувати потенційних вступників про виш. Та й власне спосіб підвищення рівня шкільної інформатики. Ми намагаємося підтримувати високий рівень об'єктивності, зокрема завдяки потужному комп'ютерному забезпеченню». Крім того, за словами Петра Петровича, рівень учасників цьогогоріч був доволі непоганим. І це притому, що завдання олімпіади 2018-го підготовлені за загальнодержавними зразками, а отже, є складнішими ніж, скажімо, торік.

Свою чергою, змагання корисні й для школярів, оскільки йдеться про змогу віднайти себе в певній галузі, додатково потренуватися, перевірити знання. Університет же познайомився з потенційними вступниками. Віряться: уже невдовзі більшість учасників поповнить родину альма-матер. Водночас це буде ще одне прогресивне покоління ІТ, здатне на великі якісні зміни.

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

НАУКОВО-ЧИТАЦЬКЕ

Новинки від викладачів УжНУ

Рік, що минув, був продуктивним як для студентів, так і для викладачів. Останні ж поновили університетську бібліотеку новими виданнями. За 2017-ий назбиралася їх ціла колекція.

Серед таких новинок ви можете побачити роботи: медиків-професорів О.Ганича, Т.Ганича й М.Ганича «Династія медиків»; філолога-професора Л.Белея «Русинський сепаратизм: націєтворення in vitro»; доктора економічних наук М.Газуди, а також К.Індус, М.Лалакулич «Детермінанти формування і удосконалення системи управління фінансовим потенціалом України»; історика-доцента І.Ліхтея «Августин Волошин: два ювілеї»; філологів-доцентів Н.Ференц

«Юрій Балєга: Особистість у вимірі часу»; І.Сенька та культуролога І.Завадяка «Верховина. Волівщина — Міжгірщина»; Я.Шебештан та Г.Шаповалової «Науково-дослідницька та педагогічна практика студентів вищої школи: зміст, засади, вимоги»; О.Барчан «Публіцистика Василя Гренджі-Донського 20 — 30-их рр. ХХ ст.» та інші.

Можна довго перераховувати вагомий літературний внесок наших наставників, але краще один раз побачити. Ознайомитися з цими виданнями ви зможете у відділі карпатики наукової бібліотеки нашого університету.

Ми пишаємося викладачами альма-матер та чекаємо з нетерпінням нових наукових праць, зокрема монографій.

Аліна МОШАК,

студентка відділення журналістики (спеціальність «Реклама і зв'язки з громадськістю»).

ПІДРОЗДІЛ-ЮВІЛЯР

Зовсім нещодавно медійний підрозділ УжНУ відсвяткував своє 20-річчя (про що, зокрема, уже інформував «Погляд»). Відрадно: доволі молода кафедра журналістики має чим пишатися — працює в провідних установах випускники, закордонні стажування, численні майстер-класи, тренінги, семінари... І безперечно, люди, котрі творили та продовжують творити її історію. Серед таких — і завідувач підрозділу-ювіляра, професор Юрій БІДЗІЛЯ, із яким я й поспілкувалася.

— Юрію Михайловичу, розкажіть насамперед про те, із чого все почалося, як зародилася кафедра?

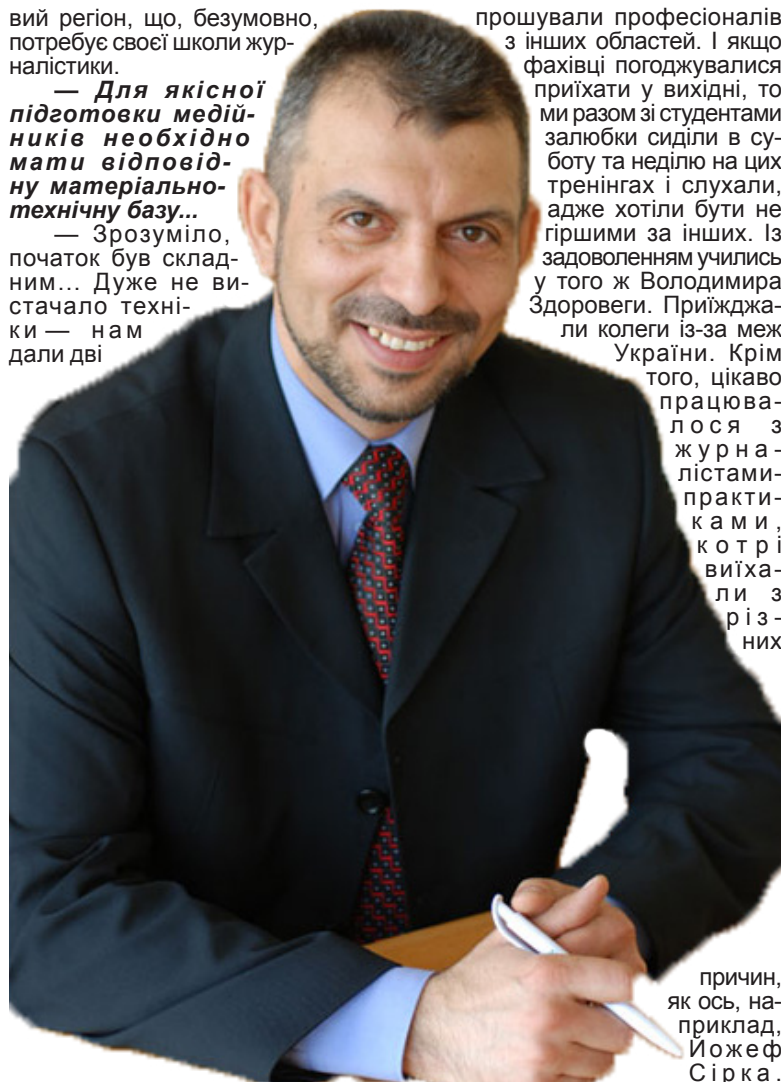
— Спочатку кафедри як такої не було... Ми починали з відділення; за нього безпосередньо відповідав деканат. Одна з умов для відкриття кафедри — мінімум три кандидати наук. Тому поки її не виконали, фахівці з інших підрозділів читали предмети, унесені в навчальний план. А взагалі все починалося так... Я поїхав до Львівського національного університету імені Івана Франка й попросив у Бориса Потятинника навчальний план для того, аби ознайомитися з процесом навчання журналістської майстерності. Як не дивно, але колега-професор дав освітньо-професійну програму. Ще один навчальний план ми отримали з Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара. А ось зі столиці до останнього не хотіли ділитися своєю програмою. Був певний супротив щодо відкриття такої спеціальності в Ужгороді: і в міністерстві, і в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка. Говорили, що це не доцільно, оскільки поряд є Львів. Хоч ми на той момент проаналізували ситуацію й виявили: упродовж майже 10 років нікого з провідних навчальних закладів, де існувала журналістика, не скеровували на роботу в наш ЗМІ. А початок 90-их саме ознаменувався бурхливим розвитком медіа; в останніх бракувало фахівців, ринок загалом потребував відповідних спеціалістів.

Тож ми активно прагнули готувати медійників у своєму краї. До відкриття спеціальності були причетні Валентина Барчан, тодішній декан, Іван Сенько — постійний генератор ідей та чимало інших колег. Значний внесок у цю справу зробив Володимир Здорова. Особливо на засіданні експертної ради, де він надзвичайно підтримав і сказав: Закарпаття — настільки особли-

вий регіон, що, безумовно, потребує своєї школи журналістики.

— Для якісної підготовки медійників необхідно мати відповідну матеріально-технічну базу...

— Зрозуміло, початок був складним... Дуже не вистачало техніки — нам дали дві

прошували професіоналів з інших областей. І якщо фахівці погоджувалися приїхати у вихідні, то ми разом зі студентами залюбки сиділи в суботу та неділю на цих тренінгах і слухали, адже хотіли бути не гіршими за інших. Із задоволенням учились у того ж Володимира Здоровеги. Приїжджали колеги із-за меж України. Крім того, цікаво працювалося з журналістами-практиками, котрі виходили з різних

напрями, направляли викладачів до цільової аспірантури, працювали над різними проектами. Зокрема, мріяли створити телерадіостудію. Удячні посольству США в Україні, особливо відділу преси, культури і розвитку демократії — вони з розумінням поставилися до ідеї й завдяки цьому спільному проекту, власне, і вдалося відкрити телерадіостудію. А потім остання вдосконалювалася, зокрема й завдяки тому, що виграли право брати участь у вагомому проекті BBC TACIS Україна у 2005 — 2007 роках. У такий спосіб розвинули матеріально-технічну базу, а майже вся кафедра пройшла стажування у всесвітньому тресті BBC у Лондоні. Паралельно з вищезазначеним проектом мали ще один — з американцями. Як наслідок, скажімо, зробили перший у незалежній Україні словник журналіста. Із-поміж останніх напрацювань — проект підвищення кваліфікації журналістських кадрів з інституту Фойо в Кальмарі (Швеція). Крім того, відвідали Стокгольмський університет і його відділення журналістики.

— Які перспективи розвитку кафедри окреслили б нині?

— Маємо в планах ще чимало проектів, які можуть бути фінансовані країнами Євросоюзу, оскільки необхідно вдосконалити матеріально-технічну базу. Ні для кого не секрет: у нас сталася неприємність, через яку втратили техніку. Тут варто зазначити, що частина техніки не є власністю університету, а належить ГО «Медіаперспективи» — останній надало устаткування американське посольство. Громадська організація віддала обладнання на зберігання в телерадіостудію, щоб студенти могли навчатися. Також додаю: за останній час удалося посилити навчально-методичну складову. Зокрема, видали чимало посібників, кілька монографій; наші колеги захистили дисертації. Матеріально-технічна база, безумовно, важлива, але не менш вагомою є й навчально-методична, оскільки журналістика — та професія, яка потребує поєднання і технічних умінь студента, і насамперед володіння словом. Якщо не опанувати цію майстерність — матимемо німе кіно.

— На відділенні журналістики навчаються особливі студенти?

— Ми пишаємося нашими юнаками й дівчатами. Вони неодноразово посідали перші місця (не кажучи вже загалом про призові) на всеукраїнських олімпіадах, як ось Ганна Тарканій, Олександр Маріаш, Мар'яна Улиганець та інша талановита молодь, котра щороку

магнітоли, стільки ж мікрофонів і диктофонів. На місці нинішньої телерадіостудії тоді існував розвалений склад техніки, де практично нічого не було. Покійний ректор, професор Володимир Сливка виділив нам цей «склад», а також приміщення для газети, творчої лабораторії... Однак умови для праці виявилися зовсім не сприятливими для роботи, тому довелося чимало попрацювати, щоб довести все до ладу.

— А як щодо навчально-методичної складової?

— Мали велике бажання вчитися. Як молоді викладачі, відвідували форуми, тренінги, семінари в різних містах України. То був саме той період, коли система радянської журналістики руйнувалася. Починали вже писати по-іншому, але теорія не встигала за практикою. Прагнули накопичувати знання з різних джерел. Так, скажімо, за-

Завдяки йому наші студенти побували в Зігенському університеті, відвідали редакції німецьких медіа. Також підтримували й підтримують зв'язки зі словацькими ЗМІ, із Трнавським університетом, контактуємо зі Словацько-українським інститутом гуманітарних ініціатив (Пряшів) тощо.

— Що б назвали переломним моментом у житті кафедри?

— 2000 рік, коли ми організували грандіозну конференцію «Українська журналістика і проблеми української державності». До заходу долучилося чимало учасників з усіх регіонів Батьківщини, а результатом форуму став збірник наукових праць «Актуальні проблеми журналістики».

— Відомо: кафедра ставала дедалі потужнішою, зокрема й завдяки активній міжнародній співпраці...

— Так. Із кожним днем ми роз-

показує всій Україні наш високий рівень підготовки. Потроху навіть у столиці почали визнавати такі успіхи. А в цілому життя в альма-матер надзвичайно бурхливе. Ми, викладачі, сприймаємо студентів як молодших колег. Хочемо, щоб і вони до нас ставилися, як до партнерів, старших друзів, а не менторів. Адже покликання наставника — допомогти опанувати фах комфортно, не в страхаві. У перші роки існування кафедри студентів було зовсім мало; ми біля кожного ходили, турбувалися. Зрозуміло, коли вступників побільшало, не можемо приділити всім однакову увагу. Але я (як і інші викладачі) знаю про кожного студента на відділенні: його успіхи, невдачі, аж до родинних обставин. Наші юнаки та дівчата завжди вдало виступають на Дні філолога, Дні першокурсника... Крім того, залучаємо вихованців до відвідування театру, різних журналістських заходів, скажімо, тренінгів, засідань прес-клубів. Чимало років поспіль улаштовуємо «Інформаційну миску». Це все здружує і здобувачів фаху, і зближує науково-педагогічний колектив зі студентським, бо, зрештою, ми — єдине ціле, незалежно від статусу й віку.

— А як, власне, виникла ідея «Інформаційної миски»?

— Ініціатором заходу, який об'єднав студентів і викладачів, виступив наш випускник і колега Віталій Завадяк. Назву запропонував я, хоч розглядали й інші варіанти. Але, думаю, саме «Інформаційна миска» найкраще передає дух традиційного й водночас неформального заходу. Останній — справді цікавий; дозволяє студентам розкритися з різних, так би мовити, боків. Приємно, що молодь виявляє нові організаційні здібності. Зрештою, маємо час і працювати, і відпочивати!

— Що побажали б відділенню?

— Аби всі отримували і моральне, і матеріальне задоволення від роботи, навчання. Бо немає чого приховувати: досить низькою є оплата викладацької праці, далеко не кожен студент отримує стипендію. У зв'язку з тим, що прагнемо до європейської системи освіти, намагаємось охопити чимало, однак не всі ці види роботи належно оцінюють. Тому бажано, аби матеріальне, моральне, навчальне, наукове створювало гармонію. Викладачам — завершити наукові праці, студентам — досягнути кар'єрного зростання. Усім — здійснення мрій, а головне — миру!

Кароліна ШІРІНОВА,

студентка відділення журналістики.

РЕКОНСТРУКЦІЯ

За сприяння чеського лекторату на філологічному факультеті оновили дві навчальні аудиторії — №№ 421 і 429.

Ремонтні роботи тривали з 2017-го, а тепер делегація з Краю Височина у складі З.Кадлеца, Б.Кобрлової, М.Плодика, П.Паула, В.Кодета, К.Свободової, И.Недведе, В.Самандрула завітала, аби відкрити осучаснені приміщення. Також

На дві більше...

гості подарували спеціалізовані словники. З українського боку був директор благодійного фонду VIZA В.Чубірко, від УжНУ — перший проректор О.Сливка. Модерувала захід декан філфаку Г.Шумицька

Крім того, до відкриття аудиторій долучилися викладачі кафедри словацької філології, лекторка з Чехії П.Зламана, а також студенти зазначеного підрозділу.

Представники УжНУ подякували за підтримку. Партнери висловили надію щодо подальшої співпраці.

Гості й представники УжНУ зустрілися в оновленій і найбільшій аудиторії філологічного факультету

ВРУЧЕННЯ

Закінчення. Початок на стор. 1.

МАГІЯ «П'ЯТІРКИ» У ТУРИЗМОЗНАВЦІВ

Туристична галузь краю повнилася 23 магістрами, котрих випустив факультет туризму та міжнародних комунікацій. На захід прийшло чимало гостей. Зокрема, випускників привітали проректор із науково-педагогічної роботи УжНУ Ігор Король, заступник міського голови Ужгорода Олександр Білак, начальник управління туризму та курортів Закарпатської ОДА Любомир Когутич.

Від імені вже дипломованих магістрів дякувала наставникам, батькам, однокурсникам Оксана Рушак. Своєрідною мандрівкою в минуле стала фотопрезентація зі світлинами про одні з найяскравіших моментів університетського життя.

Випуск-2018 — знаковий. Насамперед тому, що вже колишні студенти свого часу навчалися в різних групах (УжНУ і ЗақДУ), проте їх об'єднала й неабияк здружила магістратура. До того ж, як зазначила для «Погляду» декан Наталія Габчак: «Цьогоріч на факультеті ювілейний, п'ятий, випуск магістрів зі спеціальності «Туризмознавство». Якоюсь природою закладено, що через рік навчаються сильніші за знаннями студенти, і це саме такий випадок. Упродовж чотирьох років бакалаврату та півтора магістратури молодь доводила, що вміє, бажає вчитися, працювати й відповідати. Варто зазначити: 5 випускників отримали дипломи з відзнакою. Саме вони були ініціаторами й організаторами різноманітних заходів».

Наталія Францівна згадує, зокрема, участь молоді в міжнародній туристичній виставці UITT «Україна — Подорожі та туризм», «ТурЕвроцентр», форумі «Молодь змінить Україну»; музично-велосипедному фестивалі Wild Fest; міжнародних фестях «Срібний Татос», «Сакура Фест», «Майся Фест», «Фестиваль ріплянки», «Парад Миколайчиків», «Парад наречених», «Ужгородська регата». Також туризмознавці ставали активістами флешмобів — патріотичного «Співаємо Гімн України разом», жартівливого «БулькФест», танцювального «Серце до серця»; інших свят та конкурсів, скажімо, Дня першокурсника, Всесвітнього дня туризму, Міс та Містер факультету, «Студентської весни», КВНу, брейрінгу... А ще практикувалися в США, Польщі, Норвегії, ОАЕ, Словаччині, Туреччині, Чехії, Німеччині...

«Студенти чудово усвідомлювали, що успішно витримати конкуренцію, яка зростає, на ринку туризму й готельно-ресторанного бізнесу регіону можна тільки завдяки високій якості туристичного (готельно-ресторанного) сервісу, рівень якого залежить і від ґрунтовної спеціальної підготовки персоналу, тому здобувачі фаху наполегливо вчили іноземні мови (англійську, німецьку, іспанську та словацьку)», — додає Н.Габчак.

Якщо взяти до уваги хоч би згадані вище заходи, то можемо стверджувати: активність факультету теж заслуговує на «п'ятірку» (ось і магія «п'ятірок» — прим. авт.). Це тільки підтвердив випуск-2018.

НА ВСІ СЛОВА МАЙСТРИНИ — УЖЕ МАГІСТРИНИ!

У народі звикли казати: на всі руки майстер, але в нашому випадку цей фразеологізм доцільніше перефразувати, як власне, у заголовку. Хоч би тому, що найжіночніший факультет УжНУ підготував

Дипломовані «іменинники» із факультету суспільних наук

Фото: Мирослави ГАРАЗДІЙ

Фото: Медіацентр УжНУ

Магістрині філологічного факультету

цьогоріч 79 фахівців, котрим точно не доведеться лізти за словом у кишеню — ні при пошуку роботи, ні в побутових ситуаціях.

...Мабуть, так було запрограмовано долею, що цей день запам'ятався кількома знаковими моментами. По-перше, урочистості тривали в холі головного корпусу вишу, біля маятника Фуко. Напевно, безперервність руху останнього та необхідність такого ж постійного навчання з метою самовдосконалення й після завершення вишу стало символічним нагадуванням. По-друге, захід розпочали Гімном України, який цього разу лунав акапельно у виконанні другокурсниці філфаку Нелі Юртин. Далі ж вела Яна Процюк, студентка 4 курсу, запросила до слова «факультетську» матусю Галину Шумицьку. Декан, як завжди, із теплими словами звернулася до випускників, побажавши: усвідомлювати свою унікальність, самостійність вибору шляху та пам'ятати, що життя схоже на пригоду, яка може принести безліч насолод. Також Галина Василівна зазначила про особливість випуску-2018. Серед нововведень — дипломи вручали не за відділеннями, а за спеціальностями (із них також були «дебютні»). Так, цей рік випустив магістрів середньої освіти, філології, журналістики, масової комунікації, медіааналітики, фахівців із медіаграмотності. Крім того, на захід завітало й роботодавці — заступник начальника управління патрульної поліції в Закарпатській області Сергій Мельник із колегами та редактор тематичних програм телеканалу «Сіріус» Ернест Завадський.

Куратор філфаку, проректор із науково-педагогічної роботи Мирослава Лендьял продовжила вітати випускників, побажала знайти роботу за покликанням, а також вручила дипломи з відзнакою. Відповідний наказ зачитував заступник декана підрозділу Василь Шаркань. Відтак до винуватців свята від імені завідувачів кафедр звернулася Світлана Пахомова — очільниця кафедри словацької філології, зичивши, зокрема, успіхів, реалізації задуманого, а ще — залишатися професійними й порядними. С.Пахомова, а також інші завідувачі кафедр: української літератури — Валентина Барчан, словацької філології та світової літератури — Наталія Бедзір, української мови — Іван Сабадош, журналістики — Юрій Бідзіля — вручали магістрам документи про вищу освіту відповідно за спеціальностями «Філологія», «Середня освіта», «Журналістика».

Від академнаставників мала слово доцент кафедри журналістики Леся Поліха. Вона побажала розвивати таланти, а також, покликаючи на фрагмент із відомого мультфільму, додала: «Хай «сьогодні» у вашому житті завжди буде найкращим днем!» Сюрпризи випускникам підготував і заступник декана філфаку Олег Хававчак, вручивши подяки найактивнішим студентам за участь у громадському житті підрозділу.

Своєю чергою, дякували наставникам за пройдений шлях у альма-матер і вже дипломовані фахівці — Марія Туряниця та Яна Тегза. Ну а завершили урочистості традиційними спалахами об'єктивів, адже кожен хотів за-

карбувати емоції, які завжди нагадуватимуть: тут завершилося студентство й водночас розпочалося нове самостійне життя...

Мирослава ГАРАЗДІЙ,
«Погляд».

І ФСН-ФАХІВЦІВ ПОБІЛЬШАЛО

«Людиною стати — мистецтво», — є така цитата німецького письменника Новаліса. На факультеті суспільних наук випустили нову плеяду знавців цього мистецтва, до того ж вони не просто повинні бути людьми, а й доносити цю істину для інших, допомагати соціуму загалом.

Захід традиційно розпочався Гімном України. Відтак магістрів вітав декан Юрій Остапець, завершивши виступ словами: «Нехай доля дарує вам натхнення й в усьому щастить». Далі пролунали кілька народних та фольклорних творів від вокально-інструментального тріо «Рапсодія» районного будинку культури. Представник ансамблю побажала, аби дипломи стали візитівкою в життя.

До вітань приєдналася проректор із науково-педагогічної роботи Мирослава Лендьял, котра висловила сподівання, що здобути знання допомагатимуть випускникам у майбутньому, а ще додала: «Університет навчив вас комунікувати з іншими, однак необхідно постійно працювати над собою. Завжди залишайтеся людьми. Нехай щастить!» Виступив і завідувач кафедри

соціології і соціальної роботи Федір Шандор, який, зокрема, запросив випускників до аспірантури.

На захід завітав Микола Трофименко — заступник начальника міжрегіонального управління національного агентства України з питань державної служби у Львівській та Закарпатській областях. Гість побажав успіхів магістрам і зауважив: буде радий співпраці з ними.

І ось настала найурочистіша мить — вручення омірних дипломів. Приємну місію виконали Ю.Остапець (для денної форми навчання) та М.Трофименко (для заочної). Завершили захід, як завжди, в альма-матер, спільним фото.

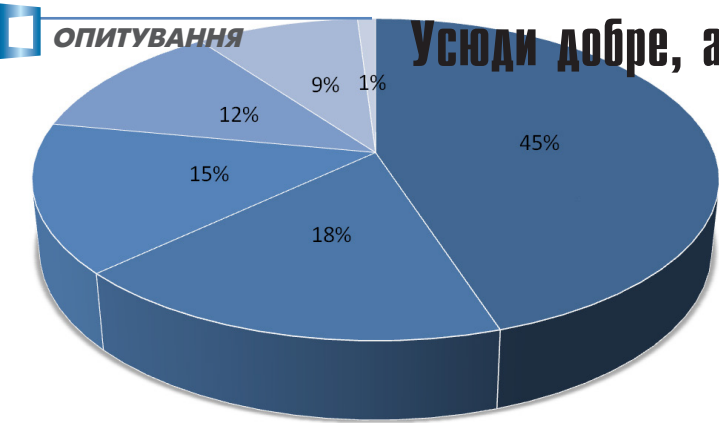
«Цей випуск унікальний, адже охопив усі спеціальності: «Публічне управління та адміністрування», «Психологію», «Соціальну роботу», «Соціологію», «Педагогіку вищої школи». Загалом отримали дипломи 88 уже колишніх студентів (32 із відзнакою), — резюмував Юрій Олександрович.

Враженнями поділилися й випускники. Скажімо, Ірині Шмідзен (спеціальність «Психологія») університет дав «знання, багато цікавого досвіду та зробив сильнішою»; Любові Мокрянин та Ользі Косач — «нові знайомства, цікаві пари, навчив цілеспрямованості»; Тетяні Сопко (спеціальність «Соціальна робота») — «знання, віру у свої можливості».

Тетяна ЛЕСЮК,
студентка відділення журналістики.

Фото: Медіацентр УжНУ

Проректор І.КОРОЛЬ вручає дипломи на факультеті туризму та міжнародних комунікацій

Усюди добре, а в УжНУ – найкраще!

Усякий студент свій ВНЗ хвалить. Молодь УжНУ — не виняток. Можливість робити такі висновки

нам дало опитування. 100 юнакам і дівчатам, які навчаються в альма-матер, ми поставили одне й те ж

запитання: «Чим студенти УжНУ відрізняються від ровесників з інших вишів?» Отримали розмаїття версій: 45% — молодь альма-матер вирізняється особливим закарпатським менталітетом і колоритом; 18% — дружелюбні та відкриті; 15% — хороше почуття гумору; 12% — креативні й активні; 9% — розумні, кмітливі; 1% — інше.

Кожен, зрозуміло, виокремлює визначальну рису ужнівців. Із цього вдалося зробити узагальнення: ми особливі у своїй різноманітності.

Владислава ДУЛКАЙ, Ірина ФРІДМАНСЬКА,
студентки відділення журналістики.

ТІЛЬКИ ФАКТ

На біологічному факультеті УжНУ вже традиційно відбувся конкурс-захист науково-дослідних робіт учнів-членів Малої академії наук України за різними галузями біологічної науки. Працювали 6 секцій. Участь у конкурсі взяли понад 40 учнів 9 — 11 класів з усіх куточків Закарпаття. До оцінювання робіт були залучені викладачі біофаку. Варто зазначити, що з кожним роком зростає якість досліджень юних науковців, різноманітність тематик і відповідно конкуренція серед учасників!

За інформацією біологічного факультету.

ПОГЛЯД
Кращим матеріалом

«Погляду» в № 1 (206) визнано: публікацію «Еволюція студента...» Маріанни ЛЕПАЙ, студентки 3 курсу відділення журналістики. Найрейтинговішим за кількістю переглядів у «Фейсбуку» стала стаття «Договір про ненапад депресії...» Мирослави ГАРАЗДІЙ. Вітаємо авторок!

ПОГЛЯД
Анекдоти

СВЯТКОВЕ

Із когорти боянівців

Василь Гайдук відзначив ювілей концертом

У залі обласної філармонії відбувся авторський концерт заслуженого діяча мистецтв України, закарпатського композитора Василя Гайдука. До заходу долучилися й представники УжНУ.

Композиторську діяльність (а це різножанрова музика, зокрема понад сотня обробок закарпатських народних пісень) В.Гайдука високо оцінюють. Скажімо, його вже двічі відзначили обласною премією ім. Дезидерія Задора та премією Всеукраїнського конкурсу «Духовні псалми».

Власне концертна програма складалася з обробок народних пісень, романсів «Різдвяна араторія» у виконанні заслуженого академічного Закарпатського народного хору, солістів камерного оркестру та органу «Сюїта на теми народних пісень Карпат». Долучилися до заходу й такі виконавці, як Ю.Дідик, Л.Гайдук, Л.Голуб'єва, В.Теличко, П.Матій.

Підтримали ювіляра рідні, колеги та друзі, а також усі поціновувачі високого мистецтва краю. Приємним сюрпризом стало й те, що В.Гайдука привітали творчий колектив Ужгородського національного університету, а саме чоловіча народна хорова капела «Боян» (слід зазначити: композитор був засновником, пізніше — і художнім керівником боянівців), а також проректор із науково-педагогічної роботи Ігор Король та голова профспілкової організації нашого вишу Тамара Суран.

У цілому творчий вечір відбувся в теплій, невимушеній атмосфері. Від себе ж щиро вітаю нашого славного земляка з ювілеєм. Бажаю творчої наснаги та довгих років життя!

Марина ЛАВРИШИНЕЦЬ,
студентка українського відділення.

ФОТОФАКТ

На факультеті іноземної філології декан Михайло Рошко нагородив переможців конкурсу за найкраще зізнання в коханні. Студентам було вручено солодкі призи та містичну повість від Михайла Михайловича «Ревнощі з того світу». Призерами стали другокурсниці. Перше місце розділили Аліна Пеньора (німецька філологія, середня освіта), Ганна Гапонова, Ксенія Гургурова (англійська філологія, середня освіта), третє — Вікторія Стецько (німецька філологія).

Антоніна ЗЕЛЕНЕЦЬКА,
студентка відділення журналістики.

ЗНАЙ НАШИХ!

Чемпіона Олімпіади

підготував випускник УжНУ

На Олімпійських іграх у Південній Кореї дебютна медаль України виявилася золотою.

Особливо приємно констатувати, що Олександра Абраменка, який здобув першу в історії вітчизняного акробатичного фрістайлу золоту медаль Олімпійських ігор, готував тренер збірної України з Мукачеве Енвер Аблаєв, котрий є випускником факультету фізичного виховання і спорту УжНУ.

Інф. «Погляду».

ПОРАДИ

8 ідей подарунків до 8 березня рідним жінкам

Хоч тепер на зміну Міжнародному жіночому дню приходить День боротьби за права жінок, усе ж привітати представниць прекрасної статі потрібно. А це означає: деякі чоловіки ламатимуть собі голову, що подарувати своїй мамі, сестрі або коханій. Коробкою шоколадних цукерок чи квітами сьогодні не здивуєш, тому ось декілька ідей презентів, які можуть приємно вразити.

«Істівний» букет. Майже на всі свята прийнято дарувати квіти, але якщо ви справді хочете здивувати, то пропонуємо придбати «істівний» букет, скомпонований з улюблених фруктів тієї, кому він адресований. Такі ласощі надовго запам'ятаються.

Хороші враження та емоції. Жінки люблять яскраві емоції, то чому ж не подарувати їх? Сертифікат на омріяний майстер-клас, романтична вечеря на даху будинку або замку, квиток на концерт улюбленого гурту, сертифікат на спа-процедури. Такі презенти додадуть насолоди та неймовірних вражень.

Фрукти. Дівчина, мама, бабуся або сестра полюбляють їх? То коробка з екзотичними фруктами не залишить рідних байдужими. Якщо у вашому

місті важко придбати такі смаколики, то зараз на «просторах» Інтернету можна замовити їх. Вартість коливається залежно від наповнення, тому самі підбирайте за можливостями.

Кружка-термос. Мабуть, найпотрібніша річ для тих жінок та дівчат, котрі просто обожнюють каву або чай. Найголовніша перевага такого подарунка в тому, що кружка щоразу нагадуватиме про вас.

Книжки. Усі ми знаємо: зараз багато хто обожнює читати, але не завжди є можливість придбати книжки через велику вартість. Людина-книголюб від душі буде вам вдячна, якщо купите їй бестселер улюбленого жанру.

Фотосесія. Ваша кохана або сестра оцінять такий презент. Чимало професіоналів мають сертифікати на фотосесію, тому це може бути приємно здивувати. Дайте можливість їм відчути себе фотомоделлями!

Косметика. Завжди безпрограшний варіант презенту. Помади відомих брендів, скраби для тіла та креми порадують будь-яку жінку. Головне — знати її вподобання.

Одяг. Зараз у тренді одяг «овер-сайз», тому якщо ви не знаєте розміру, який би підійшов, кофтинка такого типу стане чудовим подарунком.

Сподіваюся, запропоновані ідеї допоможуть вам!
Олександра КОСТЬО,
студентка відділення журналістики.

Веселим півцем

Рецепт лінивих голубців. Пункт перший: закип'ятити воду. Пункт другий: та ну їх, ті голубці, зварю «мівіни».

Студентська мудрість: не вчи сьогодні те, що можна спитати завтра.

— Агов, чуєш, у чуже щастя не лізь!
— Що?
— Кажу, руки від моєї шоколадки забрала!

Студент вирішив «блпснути» знаннями з англійської. Заходить до їдальні: «Каву and булочку. Нічого, що я англійською?»

Лаборанта привозять до лікарні. Після надання допомоги юнак лежить у палаті.
— Автомобільна катастрофа? — запитує сусід.
— Ні, помилка в підручнику з хімії.

— Учора до нашої квартири заліз злодій.
— І що? Узяв щось?
— Та де там! Лежить у ліжкарні. Дружина думала, що це я повернувся так пізно...

— О Боже, чому світ такий жорстокий??? Чому прекрасні творіння світу цього можуть робити так БОЛЯЧЕ?!
— Що з тобою?
— Гарячим вареником обпікся...

Подала Ірина НЕМЕНУЩА,
студентка відділення журналістики.

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!
Читайте «Погляд» на сайті Ужгородського національного університету за покликанням <http://www.uzhnu.edu.ua/uk/cat/university-poglyad/issues>. А з найважливішими матеріалами номера ознайомлюйтеся на сторінці «Погляду» в соціальній мережі Facebook <https://www.facebook.com/uzhnu.poglyad>.

ПОГЛЯД
Орган вченої ради Ужгородського національного університету.
Замовлення № 646.
Ціна — безкоштовно.
Виходить щомісяця.
Номер підписано до друку: 27.02.18.
Засновник і видавець — Ужгородський національний університет.
88003 м. Ужгород, вул. Підгірна, 46.
Номер надруковано у видавництві «А-прінт», 46010 м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28. тел.: (352) 52-27-37, 0673501794.
Наклад 1000 примірників. Формат А 3, 2 ум. друк. арк.
Адреса редакції: 88016 м. Ужгород, вул. Університетська, 14. Поштова скринька: poglyad@uzhnu.edu.ua Тел.: 0678808571.
Реєстраційне свідоцтво ЗТ № 449/41 від 7.02.2008.
Головний редактор: В.Ю.ТАРАСЮК.
Верстальник: О.М.БРАЙЛЯН.
Кореспондент: М.Б.ГАРАЗДІЙ.